

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 20.11.2006
KOM(2006) 684 endelig

2006/0236 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om forbud mod markedsføring og indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2006) 1448}

{SEK(2006) 1449}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

- **Begrundelse og formål**

Formålet med dette forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning er at forbyde markedsføring og indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af skind og skindprodukter fra hunde og katte. Der fastlægges desuden oplysningskrav, som skal sikre, at oplysninger om nye detekteringsmetoder bliver stillet til rådighed for Kommissionen, og at de udveksles mellem medlemsstaterne, så der på EU-plan kan fastsættes fælles detekteringsmetoder til at identificere, hvilke dyrearter de indførte eller markedsførte skind og skindprodukter stammer fra.

Forbuddet skal erstatte de forskellige foranstaltninger, der er indført i en række medlemsstater til gennemførelse af forbuddet mod produktion af og/eller handel med skind fra hunde og katte, og tager sigte på at forhindre forstyrrelser i det indre markeds funktion for at sikre de frie varebevægelser for skind og skindprodukter i almindelighed. Bestemmelserne i udkastet til forordning skal tillige sikre, at skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår (de bruges bl.a. som for eller pynt på beklædning og legetøj), og som er fremstillet uden for Fællesskabet, ikke kan indføres i eller udføres fra Fællesskabet.

Det må konstateres, at der i EU bliver indført skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår, og at der foregår handel hermed i EU, uden at skindene er deklareret som sådanne. Det er dog svært at sætte tal på, hvor stor en andel af den samlede handel med skind der udgøres af hunde- og katteskind. Ifølge de foreliggende oplysninger synes de fleste produkter at stamme fra tredjelande, eftersom der ikke er tradition for opdræt af hunde og katte til skindproduktion i medlemsstaterne.

Forbrugerne har i flere år været bekymrede for at komme til at købe skind eller skindprodukter fra hunde og katte. Disse dyr opfattes som selskabsdyr, og af etiske årsager accepteres deres skind og skindprodukter heraf derfor generelt ikke. Kommissionen og medlemsstaterne har de seneste år modtaget mange breve og andragender om handelen med skind fra hunde og katte, hvoraf det fremgår, at forbrugerne, politikerne og borgerne nærer dyb foragt for og modstand mod handelen med skind og skindprodukter fra hunde og katte. Reaktionen er affødt af scener på internet og tv, hvor man ser, hvordan hunde og katte, der avles til skindproduktion, behandles i Asien. Filmsekvenserne viser, hvordan dyrene på grusom vis aflives eller flås levende.

Forbrugernes bekymringer skyldes bl.a., at det ikke er let at se forskel på skind fra hunde og katte og andre skindtyper og syntetisk materiale af skindimitation. Da skind fra hunde og katte desuden er billigere end andre skindtyper og kan bruges i stedet for dyrere skindtyper, eksisterer der et incitament til at anvende illoyale eller svigagtige metoder ved udnyttelsen af skindprodukter, bl.a. falsk eller vildledende varebetegnelse og andre metoder, som skal skjule, hvilket produkt der reelt er tale om, eller hvorfra det stammer.

På grund af de bekymringer, som forbrugerne og borgerne har givet udtryk for, har flere medlemsstater indført (eller er i gang med eller overvejer at vedtage) lovgivning, som skal begrænse eller forbyde erhvervsvirksomhed i forbindelse med produktion af skind fra hunde og katte. De nationale lovgivere gør i den forbindelse brug af forskellige foranstaltninger - både forbud mod opdræt af hunde og katte til skindproduktion, forbud mod produktion og/eller indførsel af skind fremstillet af de pågældende dyr og mærkningskrav. I nogle tilfælde omfatter restriktionerne kun hunde og katte. I andre tilfælde er andre husdyr også omfattet. Den stigende opmærksomhed i offentligheden og det voksende pres, der udøves på de nationale lovgivere, vil formentlig få medlemsstaterne til at træffe yderligere lovgivningsforanstaltninger for at imødegå den udbredte bekymring, der er affødt af de foreliggende oplysninger om aflivning af selskabsdyr med henblik på skindproduktion.

15 medlemsstater har allerede indført lovgivning, som begrænser produktionen af skind fra hunde og katte eller handelen med produkter, hvori sådanne skind indgår.

Der synes i alle medlemsstaterne at være meget bred enighed om, at det er uacceptabelt at handle med og at indføre skind og skindprodukter fra hunde og katte i Fællesskabet, men resultatet af, at der side om side findes forskellige retsfor skrifter, som alle tager sigte på at imødegå det samme problem, er, at de erhvervsdrivende skal overholde forskellige retlige krav i de enkelte medlemsstater, hvis de ønsker at handle med eller at indføre eller udføre skind. Det kan føre til en opsplitning af det indre marked for skind:

- a) da det forhold, at der side om side findes forskellige retlige krav, hindrer den frie bevægelighed for "normale" skind, der er indført eller fremstillet lovligt i Fællesskabet, eftersom samhandelen inden for Fællesskabet er omfattet af en række forskellige restriktioner, som håndhæves på nationalt plan
- b) da de erhvervsdrivende er nødt til at tilpasse deres handelspraksis til de enkelte medlemsstaters forskellige bestemmelser, hvilket giver dem ekstra omkostninger, f.eks. fordi de bliver nødt til at indhente juridisk bistand eller sikre overholdelse af mærkningskravene
- c) da forbrugerne af skindprodukter generelt undlader at købe i udlandet, fordi de er usikre på, hvilke retsfor skrifter der gælder der. Denne uvished virker afskrækkende på forbrugere, der hverken ønsker at købe skind fra hunde og katte eller at bidrage på nogen som helst måde til handelen hermed.

Traktaten giver ikke Fællesskabet hjemmel til at lovgive ud fra etiske overvejelser. Alligevel har nogle medlemsstater lovgivet på områder som det foreliggende ud fra sådanne overvejelser.

Fællesskabet kan dog i henhold til traktaten vedtage foranstaltninger for at forhindre forstyrrelser i det indre markeds funktion. Det er i henhold til fællesskabslovgivningen lovligt at handle med skind fra pelsdyr. Derfor skal handelshindringer for sådanne varer fjernes.

Det følger af EF-Domstolens faste praksis, at det - i tilfælde af forskelle mellem medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der kan medføre hindringer for de grundlæggende friheder og således have en direkte indvirkning på det indre markeds funktion - er berettiget med foranstaltninger fra Fællesskabets side for at modvirke de pågældende hindringer.

Domstolen fastslog i sin dom af 14. december 2004 i sag C-434/02 (Arnold André), at *"når der foreligger hindringer for samhandelen, eller det er sandsynligt, at sådanne hindringer vil opstå fremover, fordi medlemsstaterne har truffet eller er ved at træffe forskellige foranstaltninger med hensyn til en vare eller en varekategori, således at der sikres forskellige beskyttelsesniveauer, og således at de pågældende varer af denne grund forhindres i at bevæge sig frit i Fællesskabet, indeholder artikel 95 EF en bemyndigelse for fællesskabslovgiver til at gribe ind og vedtage de nødvendige foranstaltninger under overholdelse af dels artikel 95, stk. 3, dels af de retlige principper, der er nævnt i traktaten, eller opstillet i retspraksis, bl.a. proportionalitetsprincippet.*

Afhængigt af de faktiske omstændigheder kan disse nødvendige foranstaltninger bestå i [...] at forbyde, midlertidigt eller permanent, markedsføring af den eller de bestemte varer."

I betragtning af offentlighedens voksende opmærksomhed om og bekymring over brugen af hunde- og katteskind på markedet for skind og skindprodukter er det desuden sandsynligt, at der vil opstå flere hindringer for den frie bevægelighed for de pågældende produkter, hvis der i medlemsstaterne bliver vedtaget nye retsforskrifter for at forhindre markedsføringen af skind fra hunde og katte.

En harmonisering af de forskellige gældende forbud og/eller andre restriktive foranstaltninger er det enkleste og mest lempelige middel til at undgå hindringer for markedet for skind fra pelsdyr.

Det materiale, Kommissionen ligger inde med, tyder på, at langt de fleste skindprodukter fra hunde og katte, som findes i Fællesskabet, stammer fra tredjelande. Et handelsforbud vil derfor skulle suppleres med et tilsvarende forbud mod indførsel af de pågældende produkter i Fællesskabet.

Et importforbud vil ikke kun styrke forbuddet mod den pågældende handel i Fællesskabet, men imødekommer også de etiske betænkeligheder, forbrugerne i EU har med hensyn til den mulige indførsel i Fællesskabet af skind fra dyr, der avles og aflives på en inhuman måde. Eksportforbuddet skal sikre, at der ikke i Fællesskabet fremstilles skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår, til udførsel.

- **Generel baggrund**

Der er et stærkt politisk ønske om at forbyde handel med skind og skindprodukter fra hunde og katte. Medlemsstaterne har flere gange anmodet Kommissionen om at tage initiativ til at forbyde handelen i Fællesskabet med skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår.

I december 2003 vedtog Europa-Parlamentet en erklæring om et forbud mod handel med hunde- og katteskind, hvori det anmodede Kommissionen om at udarbejde et forslag til forordning i henhold til sine beføjelser vedrørende det indre marked med henblik på at forbyde indførsel, udførsel, salg og produktion af skind og pels fra hunde og katte for at genoprette tilliden hos forbrugerne og detailhandlerne i EU og sætte en stopper for den pågældende handel.

Rådet (landbrug) udtalte sig i november 2003 og igen i maj 2005 med et meget stort flertal for et initiativ på fællesskabsplan for at få standset handelen med skind og skindprodukter fra hunde og katte. Det understregede, at et forbud på fællesskabsplan vil være mere effektivt end nationale forbud, som ikke kan være effektive. Nogle medlemsstater har allerede indført et forbud mod handel med skind fra hunde og katte.

- **Overensstemmelse med EU's andre politikker og mål**

De foreslåede forbud stemmer overens med de gængse produktionsmetoder i Fællesskabet og berører ikke andre fællesskabsbestemmelser på landbrugsområdet.

Med forbuddet mod at markedsføre produkter, som de fleste forbrugere og borgere er imod, bidrager forslaget til at genoprette forbrugernes tillid til produkter, hvis markedsføring er reguleret på fællesskabsplan.

Importforbuddet er desuden i overensstemmelse med artikel XX, litra a), i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT), i henhold til hvilken de kontraherende parter har ret til at indføre eller håndhæve foranstaltninger, der er nødvendige til beskyttelse af den offentlige moral, forudsat at de pågældende foranstaltninger ikke anvendes på en sådan måde, at de udgør et middel til vilkårlig eller uberettiget forskelsbehandling. Ved samtidig at indføre et forbud mod den pågældende handel i Fællesskabet sikres det, at GATT-bestemmelserne overholdes.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE

- **Høring af interesserede parter**

Medlemsstaterne gik på samlingen i Rådet (landbrug) i november 2003 og maj 2005 ind for et forbud mod handel med skind fra hunde og katte og påpegede, at nationale handelsforbud ikke er lige så effektive som et initiativ på fællesskabsplan.

Flere medlemmer af Europa-Parlamentet har arbejdet aktivt for et fællesskabsinitiativ.

Kommissionen har de seneste år modtaget en lang række breve fra bekymrede borgere, der har ytret dyb foragt for og modstand mod den pågældende handel.

Kommissionen har haft kontakt til IFTF (International Fur Trade Federation), som understregede, at organisationens medlemmer, der primært henvender sig til den øverste del af markedet, ikke handler med skind fra hunde og katte, om end organisationen har erkendt, at det er svært at afsløre handel med skind fra hunde og katte.

Organisationen udtrykte desuden sin bekymring over eventuelle yderligere initiativer med henblik på at forbyde pels i almindelighed fra EU-markedet, da det vil være et hårdt slag for den pågældende handel. Ved afgrænsningen af det foreliggende forslags anvendelsesområde og i begrundelsen er der taget hensyn til disse bekymringer.

- **Ekspertbistand**

De oplysninger om handelen med skind, der er indhentet hos Eurostat, giver følgende tal:

SAMLET INDFØRSEL AF RÅ SKIND I EU-25 (i tons)

År	Indførsel i alt	Fra Kina	Hovedeksportland
1998	1 101,5	22,1	Norge 383,1
2005	1 254,9	39,3	Canada 288,7

SAMLET INDFØRSEL AF GARVET SKIND I EU-25 (i tons)

År	Indførsel i alt	Fra Kina	Hovedeksportland
1998	3 780,4	531,5	Kina
2005	4 051,8	1 295,6	Kina

SAMLET INDFØRSEL AF BEKLÆDNINGSGENSTANDE OG TILBEHØR DERTIL SAMT ANDRE VARER AF PELSSKIND under KN-kode 4303 I EU-25 (i tons)

År	Indførsel i alt	Fra Kina	Hovedeksportland
1998	1 985,5	890,2	Kina
2005	3 001,6	2 128	Kina

Af de grunde, der er nævnt ovenfor, foreligger der ingen officielle oplysninger om handelen med skind fra hunde og katte.

Medlemsstaterne har fået tilsendt et spørgeskema, hvori de bedes angive, hvilken lovgivning de allerede har indført eller har planer om at indføre på området, og hvilke detekteringsmetoder de anvender til at sikre overholdelsen af de nationale forbud (svarene fremgår af konsekvensanalysen).

- **Konsekvensanalyse**

Der blev set på følgende alternativer:

Ingen foranstaltninger

Dette alternativ ville fastholde den nuværende situation uændret og ville derfor ikke fjerne de eksisterende hindringer for det indre marked for skindprodukter. Det ville heller ikke forhindre, at der formentlig opstår yderligere forstyrrelser på markedet som følge af yderligere lovgivningstiltag fra flere forskellige medlemsstaters side.

Det ville desuden ikke fjerne offentlighedens stigende bekymring over, at der markedsføres skind og skindprodukter fra hunde og katte på det indre marked, og den udbredte modstand mod de pågældende produkter.

Nationale forbud og andre restriktive foranstaltninger på nationalt plan, for så vidt angår handelen med skind fra hunde og katte, kan ikke afhjælpe forbrugernes bekymringer.

Forbud mod handel, indførsel og udførsel af skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår

Dette alternativ ville umiddelbart løse det centrale problem, som i øjeblikket er reguleret ved en lang række forskellige instrumenter på nationalt plan (den uønskede tilstedeværelse af skind fra hunde og katte på markedet for skind og skindprodukter), så forhandlere af skind og skindprodukter ikke behøver at tilpasse deres erhvervsvirksomhed til de forskellige krav, der gælder i de enkelte medlemsstater.

Samtidig ville dette alternativ opfylde offentlighedens forventninger om, at skind og skindprodukter fra hunde og katte ikke længere indføres i og/eller markedsføres på det indre marked. Det vil sikre, at forbrugerne ikke tager afstand fra at købe skind og skindprodukter, fordi de ikke er sikre på at købe skind fra dyr, der traditionelt holdes som pelsdyr.

Der foreligger kun meget få officielle oplysninger om handelen med og indførslen af skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår. Der er dog udokumenterede oplysninger, der tyder på, at disse produkter kun udgør en meget lille del af den samlede mængde skind og skindprodukter, der handles eller indføres i Fællesskabet. Det er derfor umuligt at vurdere den helt nøjagtige effekt af et forbud mod handel med og indførsel af de pågældende produkter.

Det kan derfor også antages, at omfanget af handelen med skind og skindprodukter fra dyr, der normalt opdrættes til skindproduktion, formentlig ikke vil blive påvirket negativt af det foreslåede forbud. Denne antagelse gælder naturligvis ikke for handelen med skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår, hvis de ikke er deklareret som sådanne, for en sådan handel er allerede i dag ulovlig i mange medlemsstater.

Selvregulering

Der findes allerede frivillige mærkningsordninger til at angive, hvilken art skindet stammer fra. Forbund af skindhandlere i Italien, Tyskland, Norge og Det Forenede Kongerige har bakket op om disse initiativer. I september 2003 lancerede IFTF (International Fur Trade Federation), der er en sammenslutning af brancheorganisationer, som repræsenterer alle erhvervsgrene inden for skindhandelen i 30 lande globalt¹, et nyt mærkningsinitiativ, der skal sikre forbrugerne bedre information. Mærket indeholder den videnskabelige artsbetegnelse på latin samt på det lokale sprog og/eller engelsk. Ordningen er i Italien blevet godkendt af det italienske standardiseringsorgan (UNI)². Mærkningsordningen anvendes hovedsagelig til skind af høj kvalitet.

De særlige forhold, der er kendetegnende for handelen, gør, at handlende, der bruger skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår, i reglen ikke benytter sig af frivillige mærkningsordninger. Hertil kommer, at de gældende ordninger ikke altid omfatter mærkning af skind, der bruges som pynt og til for eller legetøj.

Problemet med vildledende mærkning og ulovlig handel kan ikke løses ved hjælp af frivillige mærkningsordninger, som rent faktisk har vist sig at være ude af stand til at forhindre, at der indføres skind fra hunde og katte i Fællesskabet. Selv om produktet er mærket, er forbrugerne bekymrede for at komme til at købe skind fra hunde og katte, fordi der har været beretninger i aviser og tv om, at der sælges skind fra hunde og katte, som er mærket - falsk - med en anden artsbetegnelse eller med en opdigtet betegnelse.

---

¹ Websted: <http://www.iftf.com/newhome.html>.

² UNI-standard 11007.

Obligatorisk mærkningsordning

Dette alternativ ville indebære et obligatorisk mærkningskrav for alle skind og produkter, hvori skind indgår, så alle de pågældende produkter ville skulle mærkes på en sådan måde, at det er muligt at identificere, hvilken art skindet (eller det pågældende stykke skind) stammer fra. Et sådant generelt krav ville være en stor byrde for alle skindhandlere (også dem, der ikke handler med skind fra hunde og katte) og ville ikke stå i rimeligt forhold til det mål, der forfølges, da skind fra hunde og katte kun udgør en lille andel af de skind, der handles på det europæiske marked.

Mærkningspligt ville medføre særlig store byrder og omkostninger, for så vidt angår små produkter og/eller lavværdiprodukter, hvori skind indgår, fordi den blotte tilstedeværelse af et lille stykke skind ville betyde, at det anvendte skinds oprindelse skal angives.

3. FORSLAGETS RETLIGE ASPEKTER

- **Resumé af forslaget**

Forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning forbyder markedsføring, indførsel og udførsel af skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår, og bestemmer, at medlemsstaterne skal underrette hinanden om, hvilke analysemetoder de anvender til at identificere skind fra hunde og katte.

- **Retsgrundlag**

Forslaget er baseret på traktatens artikel 95 og 133. Ved udarbejdelsen af forslaget har Kommissionen taget behørigt hensyn til den del af EF-Domstolens praksis, hvor Domstolen har fastsat betingelserne for at gøre brug af artikel 95 (dom af 14. december 2004 i sag C-434/02, Arnold André, præmis 34, dom af 14. december 2004 i sag C-210/03, Swedish Match, præmis 33, dom af 10. december 2002 i sag C-491/01, British American Tobacco og Imperial Tobacco, præmis 60 og 61, dom af 6. december 2005 i sag C-66/04, præmis 41, og dom af 12. juli 2005 i forenede sager C-154/04 og C-155/04, Alliance for Natural Health, præmis 32).

Da forslaget også tager sigte på at forbyde indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af de pågældende produkter, er det også nødvendigt med en henvisning til artikel 133. Forslaget er rent faktisk todelt, da det på en og samme tid forfølger to forskellige mål (forbuddet mod samhandel inden for Fællesskabet og import- og eksportforbuddet), som hænger uløseligt sammen, uden at det ene er sekundært og indirekte i forhold til det andet.

Procedurerne for vedtagelse af fællesskabslovgivning i henhold til artikel 95 og 133 er ikke indbyrdes uforenelige.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Formålet med forslaget er at harmonisere retsfor skrifter om handelen med skind og skindprodukter fra hunde og katte. En sådan harmonisering på fællesskabsplan er nødvendig for at undgå hindringer på markedet for skind fra pelsdyr i Fællesskabet. Dette mål kan kun nås med foranstaltninger på fællesskabsplan. Nationale foranstaltninger, herunder generelle forbud, som pr. definition kun håndhæves i dele af det indre marked, har vist sig at være ineffektive og fører til en opsplitning af markedet for skind.

Medlemsstaterne har tilkendegivet, at det er nødvendigt med et forbud på fællesskabsplan mod handel med skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår, fordi nationale forbud ikke er lige så effektive. De medlemsstater, der allerede har indført et nationalt forbud, har påpeget, at det er nødvendigt med et ensartet forbud på fællesskabsplan for at forbyde skind fra hunde og katte i det indre marked.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende grunde:

At mærke skind og skindprodukter er ikke et alternativ til et forbud mod handel med skind og skindprodukter fra hunde og katte. En sådan mærkning kan ikke fuldt imødegå forbrugernes bekymringer over, at hunde og katte kan aflives med henblik på skindproduktion, og at de derfor - i tilfælde af falsk eller vildledende mærkning - kan komme til at købe skind fra hunde og katte.

Desuden ville indførelsen af et generelt obligatorisk mærkningskrav for alle skind og skindprodukter på nuværende tidspunkt medføre en yderligere og uforholdsmæssig stor byrde for erhvervslivet. Selv om man uden tvivl kan tage en sådan byrde i betragtning, hvis der skal overvejes en mere generel tilgang til handelen med skind, synes det uhensigtsmæssigt i det konkrete tilfælde, da det problem, der skal løses, er den generelt uønskede markedstilstedeværelse af skind fra arter af selskabsdyr som hunde og katte.

Det foreslås endvidere, at der i begrænsede tilfælde åbnes mulighed for at fravige det generelle forbud mod skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår, hvis det sikres, at skindene ikke stammer fra hunde og katte, der er blevet avlet eller aflivet med henblik på skindproduktion, og hvis skindene mærkes som sådanne, samt hvis der er tale om skind, der alene indføres i eller udføres fra Fællesskabet til personlig brug.

Under disse omstændigheder er et forbud mod de pågældende skind den mest lempelige foranstaltning, der kan træffes.

- **Reguleringsmiddel/reguleringsform**

Foreslået instrument: forordning.

Fordelen ved en forordning er, at den gælder generelt og ensartet, da den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat fra den samme dag, og at den således ikke indebærer den ekstra administrative byrde, det er at skulle gennemføre den ved en national retsakt.

Kun hvis det er nødvendigt for at sikre en ensartet overholdelse af forordningen, kan der efter udvalgsproceduren fastsættes fælles regler for, hvilke analysemetoder der skal anvendes ved kontrol.

Andre instrumenter ville ikke være hensigtsmæssige. Et direktiv kræver nationale gennemførelsesforanstaltninger og øger risikoen for en uensartet anvendelse. Det påhviler medlemsstaterne at sikre overholdelsen af et forbud, men det står dem frit for, hvordan de vil sikre, at skind og skindprodukter fra hunde og katte ikke længere markedsføres, indføres og udføres, og hvilke metoder de vil udvikle til at sikre overholdelsen af forbuddet.

- **Sikring af overholdelsen af forbuddet**

For at kunne sikre overholdelsen af det foreslåede forbud er det nødvendigt at råde over bedre analysemetoder til at skelne hunde- og katteskind fra skind fra andre arter (især ræv og ulv). De fleste skind fra hunde og katte fremstilles og forarbejdes i tredjelande og kommer ind i Fællesskabet som del af et stykke beklædning eller legetøj, og analysemetoderne skal derfor gøre det muligt også at identificere skind fra hunde og katte, hvis det pågældende skind er blevet forhandlet (f.eks. indfarvet, da indfarvning kan ødelægge et skinds naturlige struktur og sågar DNA'et).

Der findes i dag flere forskellige metoder, som er i brug ifølge de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der allerede har forbudt den pågældende handel, indførsel og udførsel. De mest pålidelige resultater opnås ifølge medlemsstaternes myndigheder ved følgende metoder: mikroskopi, DNA-analyse og MALDI-TOF-massespektrometri. Disse metoder giver forskellige grader af pålidelighed. Specielt MALDI-TOF-massespektrometri er generelt i stand til at detektere skind fra husdyr som hunde og katte, og nye resultater tyder på, at det formentlig også er tilfældet med skind, der er behandlet. I EU er der i øjeblikket mindst ét laboratorium, der tilbyder en sådan analyse af skind på kommerciel basis. Ifølge Kommissionens oplysninger er den teknologi, der kræves for at kunne udføre en MALDI-TOF-massespektrometri, til rådighed på flere forskellige laboratorier i medlemsstaterne. Når der er indført et EU-forbud, vil andre laboratorier derfor kunne udføre en sådan analyse, hvis de udviklede den nødvendige database.

Selv om der i dag anvendes forskellige metoder til at detektere skind fra hunde og katte, bør ikrafttrædelsen af et EU-forbud i fremtiden have den positive effekt, at medlemsstaterne vil have en fælles tilgang til at sikre overholdelsen. Oplysningerne om de pågældende metoder bør derfor udveksles indbyrdes mellem medlemsstaterne og stilles til rådighed for Kommissionen, så de retshåndhævende myndigheder løbende holdes underrettet om nye udviklinger på området.

4. BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER

Forslaget har ingen virkninger for Fællesskabets budget.

5. YDERLIGERE OPLYSNINGER

- **Bestemmelse om fornyet gennemgang/revision/udløb**

Forslaget indeholder ingen af disse bestemmelser.

- **Sammenligningstabel**

Ikke relevant

- **Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde**

Den foreslåede retsakt er relevant for EØS og bør derfor omfatte hele EØS-området.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om forbud mod markedsføring og indførsel i og udførsel fra Fællesskabet af skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95 og 133,

under henvisning til forslag fra Kommissionen³,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁴,

efter proceduren i traktatens artikel 251⁵, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der er materiale, der viser, at der i Fællesskabet findes ikke-mærket skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår. Forbrugerne er derfor blevet bekymrede over, at de kan komme til at købe skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår. Den 18. december 2003 vedtog Europa-Parlamentet en erklæring, hvori det gav udtryk for sine betænkeligheder ved denne handel og anmodede om, at der blev sat en stopper for den pågældende handel for at genoprette tilliden hos de europæiske forbrugere og detailhandlere. Som det fremgår af formandskabets konklusioner om EF-handlingsplanen om dyrebeskyttelse og dyrevelfærd (2006-2010)⁶, blev det fremhævet på samlingen i Rådet (landbrug og fiskeri) den 19. juni 2006, at det er nødvendigt snarest muligt at vedtage regler om handel med hunde- og katteskind.
- (2) For at imødegå forbrugernes bekymringer har flere medlemsstater indført lovgivning, der skal forhindre produktion og markedsføring af skind fra hunde og katte.
- (3) Der er indbyrdes forskelle mellem de bestemmelser, medlemsstaterne har indført om handel med og indførsel, produktion og mærkning af skind og skindprodukter, og som tager sigte på at undgå, at skind fra hunde og katte markedsføres eller på anden vis anvendes i erhvervsmæssigt øjemed. Nogle medlemsstater har indført et totalt forbud

---

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁶ Rådskildokument 10811/06 af 22. juni 2006.

mod produktion af skind fra hunde og katte ved at forbyde opdræt eller aflivning af de pågældende dyr med henblik på skindproduktion, mens andre har indført restriktioner i produktionen og/eller indførslen af skind og produkter, hvori sådanne skind indgår. Nogle medlemsstater har indført mærkningskrav. Borgernes voksende opmærksomhed på problemet vil sandsynligvis få endnu flere medlemsstater til at vedtage yderligere restriktive foranstaltninger på nationalt plan.

- (4) Skindhandlere, særlig dem, der i erhvervsmæssigt øjemed udnytter skind, for hvilke den art, de stammer fra, ikke er angivet og heller ikke er let genkendelig, eller som køber produkter, hvori sådanne skind indgår, risikerer derfor, at de pågældende produkter ikke kan handles lovligt i en eller flere medlemsstater, eller at handelen i en eller flere medlemsstater er pålagt yderligere krav, som skal forhindre, at der anvendes skind fra hunde og katte.
- (5) Forskellene mellem de nationale foranstaltninger vedrørende skind fra hunde og katte udgør hindringer for handelen med skind i almindelighed. Foranstaltningerne hindrer det indre markeds funktion, eftersom forekomsten af forskellige retlige krav hæmmer produktionen af skind i almindelighed og vanskeliggør den frie bevægelighed i Fællesskabet for skind, der indføres eller fremstilles lovligt i Fællesskabet. De forskellige retlige krav i de enkelte medlemsstater medfører yderligere byrder og omkostninger for skindhandlere.
- (6) Forbrugere af skindprodukter viger desuden tilbage fra at købe i andre medlemsstater på grund af usikkerheden om de retlige rammer, som gælder der.
- (7) Foranstaltningerne i denne forordning bør derfor lette markedsføringen af skind og skindprodukter fra andre arter end hunde og katte og forhindre forstyrrelser på det indre marked for skind og skindprodukter i almindelighed.
- (8) For at afhjælpe den nuværende opsplnitning af det indre marked for skind og skindprodukter er det nødvendigt med en harmonisering; det instrument, der er mest effektivt og stemmer bedst overens med proportionalitetsprincippet med hensyn til at modvirke de handelshindringer, der opstår som følge af forskellene i nationale krav, vil være et forbud mod markedsføring i Fællesskabet og indførsel og udførsel af skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår.
- (9) Et mærkningskrav ville ikke være egnet til at nå det samme resultat, da det ville medføre en uforholdsmæssig stor byrde for alle skindhandlere, hvad enten de beskæftiger sig med handel med skind fra hunde og katte eller ej. Det ville også være forbundet med uforholdsmæssigt store omkostninger, når skind kun udgør en meget lille del af produktet.
- (10) Der er ingen tradition for opdræt af hunde og katte til skindproduktion i Fællesskabet og ej heller for fremstilling af skind på grundlag af indførte skind fra hunde og katte. Langt de fleste produkter af hunde- og katteskind i Fællesskabet synes at stamme fra tredjelande. For at være mere effektivt bør forbuddet mod samhandelen inden for Fællesskabet derfor suppleres med et forbud mod indførsel af de pågældende produkter i Fællesskabet. Et sådant importforbud ville også imødekomme de etiske betænkeligheder, som borgerne har ytret med hensyn til den mulige indførsel i

Fællesskabet af skind fra hunde og katte, særlig da der er flere forhold, der peger på, at de pågældende dyr holdes og aflives på en inhuman måde.

- (11) Et eksportforbud bør desuden sikre, at der ikke i Fællesskabet fremstilles skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår, til udførsel.
- (12) Det bør dog fastsættes, at det generelle forbud mod markedsføring, indførsel i eller udførsel fra Fællesskabet af skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår, kan fraviges, hvis det kan sikres, at skindene stammer fra hunde og katte, der ikke er blevet avlet eller aflivet til skindproduktion, og hvis de mærkes som sådanne, så det ikke vil have nogen negativ indvirkning på forbrugernes tillid til skind og skindprodukter. Det bør desuden fastsættes, at forbuddet kan fraviges, hvis det pågældende skind alene indføres i eller udføres fra Fællesskabet til personlig brug og derfor kan anses for ikke at hæmme det indre markeds funktion.
- (13) Foranstaltningerne til at forbyde anvendelse af katte og hunde til skindproduktion bør anvendes ensartet i hele Fællesskabet. Hvilke metoder der i øjeblikket anvendes til at identificere skind fra hunde og katte, f.eks. DNA-analyse, mikroskopi og MALDI-TOF-massespektrometri, varierer imidlertid alt efter medlemsstat. Oplysningerne om de pågældende metoder bør stilles til rådighed for Kommissionen, så de retshåndhævende organer løbende holdes underrettet om nye udviklinger på området, og det kan vurderes, om der bør stilles krav om anvendelse af en ensartet metode.
- (14) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁷. Det er særlig nødvendigt at følge den nye forskriftsprocedure med kontrol i forbindelse med generelle foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i nærværende forordning, herunder ved at lade visse sådanne bestemmelser udgå eller ved at supplere med nye ikke-væsentlige bestemmelser.
- (15) Medlemsstaterne bør fastsætte regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af denne forordnings bestemmelser, og sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (16) Målet med de fastsatte foranstaltninger, dvs. at undgå hindringer for det indre markeds funktion ved på fællesskabsplan at harmonisere de nationale forbud angående handel med skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål -

---

⁷ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved Rådets afgørelse 2006/512/EF af 17. juli 2006, EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1
Forbud*

Markedsføring og indførsel i eller udførsel fra Fællesskabet af skind fra hunde og katte samt produkter, hvori sådanne skind indgår, er forbudt.

*Artikel 2
Definitioner*

I denne forordning forstås ved:

- "kat": dyr af arten felis catus
- "hund": dyr af arten canis familiaris.

*Artikel 3
Metoder til at identificere, hvilken art skindet stammer fra*

Medlemsstaterne underretter senest den [30. marts 2009] og derefter hvert år senest den [30. marts] Kommissionen om, hvilke analysemetoder de anvender til at identificere, hvilken art skindet stammer fra.

*Artikel 4
Gennemførelsesbeføjelser*

Der kan efter proceduren i artikel 5, stk. 2, vedtages:

1. bestemmelser om anvendelsen af analysemetoder til at identificere, hvilken art skindet stammer fra
2. bestemmelser, der fraviger de i artikel 1 omhandlede forbud for de pågældende skind eller produkter, hvori de pågældende skind indgår, såfremt de
  - er mærket som stammende fra hunde eller katte, der ikke er blevet opdrættet eller aflivet til skindproduktion, eller
  - er personlige effekter eller løsøre, der indføres i eller udføres fra Fællesskabet.

Artikel 5
Komité

1. Kommissionen bistås af Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed, i det følgende benævnt "komitéen".
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.
3. Komitéen vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 6
Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af nærværende forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser senest den [dd/mm/åååå] og underretter den hurtigst muligt om alle senere ændringer, der berører dem.

Artikel 7
Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den [1. januar 2008].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand